Пролетары ўсіх краін, еднайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі.

ПРАЧЫТАЙ І ПЕРАДАЙ ДРУГОМУ

Совецкая Беларусь

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 11 (7331) | НЯДЗЕЛЯ, 1 ЛЮТАГА | 1942 г.

БРАТЫ-БЕЛАРУСЫ, ПАРТЫЗАНЫ І ПАРТЫЗАНКІ!
УСЕ ВЕРНЫЯ СЫНЫ РОДНАЙ БЕЛАРУСКАЙ ЗЯМЛІ!

ВЕДАЙЦЕ: ФРОНТ УЖО ЗУСІМ БЛІЗКА АД БЕЛАРУСІ. ГІТЛЕРАЎСКІЯ ЗГРАІ ЎЦЯКАЮЦЬ НА ЗАХАД, УСЦІЛАЮЧЫ ЗЯМЛЮ СВАІМІ ТРУПАМІ.

ПАД УДАРАМІ СЛАЎНАЙ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ ЯНЫ НЕЎЗАБАВЕ БУДУЦЬ БЕГЧЫ ПРАЗ НАШУ БЕЛАРУСКУЮ ЗЯМЛЮ. НЯХАЙ ЯНЫ УСЕ ПАЛЯГУЦЬ КАСЦЬМІ НА НАШАЙ ЗЯМЛІ!

УСЕ ЯК АДЗІН ДАПАМАГАЙЦЕ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ ЗНІШЧАЦЬ ФАШЫСЦКІХ САБАК!

СМЕРЦЬ НЯМЕЦКІМ АКУПАНТАМ!

БЛІЗАК ЧАС ВЫЗВАЛЕННЯ БЕЛАРУСІ!

ФРОНТ НАБЛІЖАЕЦЦА ДА БЕЛАРУСІ

Родныя браты і сёстры!

Гераічная Чырвоная Армія, узброеная навейшай ваеннай тэхнікай, ачышчае нашу Совецкую зямлю ад фашысцкіх акупантаў. Нямецкія войскі бягуць на Захад, усцілаючы палі трупамі сваіх салдат і афіцэраў, пакідаючы сваё ўзбраенне.

Кожны дзень прыносіць радасць совецкаму народу. Вызваляюцца ўсё новыя і новыя гарады і вёскі. Чырвоная Армія вызваліла ад нямецкіх акупантаў ўсе раёны Маскоўскай і Тульскай абласцей. Вызвалены многія гарады і раёны Смаленскай, Калінінскай і Орлоўскай абласцей. Фронт прыбліжаецца да нашай роднай Беларусі. Блізак час вызвалення нашай радзімы ад нямецкіх акупантаў.

Браты беларусы! Усе, хто здольны насіць зброю, уступайце ў партызанскія атрады, смела дзейнічайце ў тылу ворага, рыхтуйце рашучы ўдар па адступаючай нямецкай арміі.

Ні адзін немец не павінен астацца на нашай зямлі!

Няхай іх паганая кроў угнойвае нашу зямлю. Як толькі можам, будзем рабіць смерць нямецкім акупантам. Калі хто з немцаў і будзе прасіць літасці, яму не павінна адгукнуцца чалавечае сэрца.

Няхай стане свяшчэннай клятвай для ўсіх верных сыноў нашай Радзімы абавязацельства, данае на радыё-мітынгу лепшымі прадстаўнікамі беларускага народа таварышу Сталіну:

«Дарагі таварыш Сталін! Кожны беларус у сваім сэрцы хавае як свяшчэнную клятву Ваш заклік — знішчыць усіх немцаў да адзінага, якія прабраліся ў нашу краіну ў якасці яе акупантаў. Беларускі народ клянецца Вам, дарагі Іосіф Вісарыёнавіч, што ён не выпусціць зброі з рук да таго часу, пакуль не будуць знішчаны нямецкія акупанты ўсе да адзінага. Беларускі народ не схіліць галавы перад акупантамі. Беларускі народ ніколі не даруе і не забудзе кашмарных злачынстваў нямецкіх акупантаў. За кроў і слёзы нашых братоў, жонак, матак, сёстраў і дзяцей, за зруйнаваныя, спаленыя гарады і сёлы, за дзікі разбой і грабежніцтва мірнага насельніцтва, за зняслаўленую чэсць народа, за знішчэнне помнікаў нацыянальнай культуры, за знішчэнне культурных каштоўнасцей — вораг расплаціцца сваёй чорнай крывёю».

Беларускі народ з чэсцю выканае сваё слова, дадзенае таварышу Сталіну, і будзе знішчаць нямецкіх акупантаў усіх да адзінага.

Смерць нямецкім акупантам!

Войскі Паўночна-Заходняга і Калінінскага фронтаў занялі гарады Холм, Тарапец, Селіжарава, Заходняя Дзвіна, Оленіна, Старая Таропа. Трафеі нашых войск

Дзён дзесяць—дванаццаць таму назад войскі Паўночна-Заходняга і Калінінскага фронтаў пасля жорсткіх баёў прарвалі ўмацаваную лінію праціўніка на поўдзень ад гарадоў Осташкаў і Селіжарава і пачалі прасоўвацца наперад. Выконваючы пастаўленую задачу, нашы войскі прасунуліся больш чым на 100 кіламетраў наперад. Пасля жорсткіх баёў намі заняты гарады: ПЕНО, АНДРЭАПАЛЬ, ХОЛМ, ТАРАПЕЦ, ЗАХОДНЯЯ ДЗВІНА, СЕЛІЖАРАВА, ОЛЕНІНА, СТАРАЯ ТАРОПА.

Такім чынам адна з галоўных камунікацыйных ліній нямецкіх войск — чыгунка Ржэў—Вялікія Лукі перарэзана і захоплена нашымі войскамі.

Вызвалена ад нямецкіх захопнікаў звыш 2.000 насялёных пунктаў.

З 9 па 22 студзеня захоплены трафеі: гармат — 350, танкаў і бронемашын — 52, станкавых і ручных кулямётаў — 430, мінамётаў — 90, аўтамашын — 740, матацыклаў — 480, веласіпедаў — 846, радыёстанцый — 20, мін — 26.145, снарадаў — 71.300, патронаў — 805.000, кабелю тэлефоннага — 360 кіламетраў, адзін пантонны пераправачны парк, мота-пантонаў — 16, цегачоў — 32, адзін кацер і 8 рухавікоў, чыгуначных вагонаў — 355 і многа іншага ўзбраення і маёмасці.

У г.г. ТАРАПЕЦ і АНДРЭАПАЛЬ захоплены армейскія склады з запасам гаручага, харчавання, боеприпасаў і іншай маёмасці, улік якіх праводзіцца.

За час з 9 па 22 студзеня немцы страцілі звыш 17.000 чалавек забітымі і некалькі сот палоннымі.

У баях вызначыліся войскі генерал-палкоўніка т. ЕРОМЕНКА і генерал-лейтэнанта т. ПУРКАЕВА.

СОВІНФОРМБЮРО. (Паведамленне ад 24 студзеня).

Войскі Паўднёва-Заходняга і Паўднёвага фронтаў занялі гарады Барвенкова, Лазавая. Трафеі нашых войск

18 студзеня 1942 года войскі Паўднёва-Заходняга і Паўднёвага фронтаў перайшлі ў наступленне. Пасля жорсткіх баёў нашы войскі прарвалі ўмацаваную лінію праціўніка і пачалі прасоўвацца наперад. Выконваючы заданне, з 18 па 27 студзеня нашы войскі прасунуліся наперад больш чым на 100 кіламетраў і занялі гарады: БАРВЕНКОВА, ЛАЗАВАЯ. Вызвалена звыш 400 насялёных пунктаў.

З 18 па 27 студзеня войскамі Паўднёва-Заходняга і Паўднёвага фронтаў ЗАХОПЛЕНЫ наступныя трафеі: гармат — 658, танкаў і бронемашын — 40, кулямётаў — 843, мінамётаў — 331, аўтамашын — 6.013, матацыклаў — 513, веласіпедаў — 1.095, радыёстанцый — 23, мін — звыш 100.000, снарадаў — каля 80.000, патронаў — больш 1.000.000, тэлефоннага кабелю — звыш 100 кіламетраў, ручных гранат — 23.000, вагонаў з боеприпасамі і ваеннай маёмасцю—430, эшалонаў з ваенна-гаспадарчым грузам — 8, складаў з ваеннай маёмасцю — 24, падвод — 2.400 і коней — 2.800.

За гэты-ж перыяд ЗНІШЧАНА: танкаў — 28, гармат — 36, мінамётаў — 47, кулямётаў — 7, чыгуначных вагонаў — 133, цыстэрн з гаручым — 4, паравозаў — 2, аўтамашын — 1.073, павозак — 713, дзотаў — 50, самалётаў — 25.

Поўнасцю разгромлены 298, 68, 257 дывізіі, 236 супроцьтанкавы полк, 179 пяхотны полк 57 дывізіі, венгерскі кавалерыйскі полк. Разгромлен штаб 257 пяхотнай дывізіі, захоплены яе штабныя дакументы. Захоплены сцягі 457 і 516 пяхотных палкоў. Нанесена значнае паражэнне 44 і 295 пяхотным дывізіям і часцям 62, 46 і 94 пяхотных дывізій.

За час з 18 па 27 студзеня немцы страцілі звыш 25.000 забітымі. Узята некалькі сот палонных.

У баях з нямецкімі акупантамі вызначыліся войскі генерал-маёра ГАРАДНЯНСКАГА, генерал-лейтэнанта РАБЫШЭВА і генерал-маёра ГРЭЧКО.

СОВІНФОРМБЮРО.

ЯК БЫЛІ ЎЗЯТЫ СУХІНІЧЫ

Горад Сухінічы стаіць на скрыжаванні чыгуначных магістралей на Смаленск, Бранск, Тулу, Калугу, Кіраў. Ён з'яўляўся ключом да важнейшых апорных пунктаў ворага.

Камандаванне Чырвонай Арміі рашыла ўзяць горад пасля магутнага артылерыйскага ўдару. У пачатку студзеня нашы часці поўнасцю акружылі горад, адрэзаўшы нямецкі гарнізон ад знешняга свету. Метадычна, дзень за днём, наша артылерыя руйнавала агнявыя кропкі ворага, падрыхтоўвала штурм умацаванняў. Некаторыя падраздзяленні падышлі да горада на 300—500 метраў. Мёртвая пятля на шыі ворага сціскалася ўсё мацней і мацней.

Нямецкія генералы рашылі выратаваць войскі і вывезці іх на транспартных самалётах. Аднак усе спробы прызямліць самалёты ліквідавала наша дальнабойная артылерыя.

Адчуваючы сваю пагібель, нямецкія акупанты неаднаразова кідаліся ў контратакі, каб вырвацца з горада. Але ўсюды, дзе толькі паяўляліся гітлераўскія галаварэзы, вырастала магутная сцяна чырвонаармейцаў. Усцілаючы поле трупамі сваіх салдат і афіцэраў, немцы зноў беглі ў горад.

Ноччу на 29 студзеня нашы часці пайшлі на штурм гарадскіх умацаванняў. Разгарэліся жорсткія вулічныя баі. У 2 гадзіны ночы байцы, якімі камандуе тав. Радзівілка, уварваліся ў горад, авалодалі вакзалам, дэпо, чыгуначнымі магістралямі. У гэты-ж час другая часць уварвалася ў цэнтр горада. Слаўныя гвардзейцы захапілі ўсходнюю ўскраіну. У 4 гадзіны раніцы Сухінічы былі ў нашых руках. Над горадам запалыхаў чырвоны сцяг.

ПАДПІСАННЕ ДАГАВОРА АБ САЮЗЕ ПАМІЖ СССР, ВЯЛІКАБРЫТАНІЯЙ І ІРАНАМ

29 студзеня ў Тэгеране адбылося падпісанне Дагавора аб Саюзе паміж СССР, Вялікабрытаніяй і Іранам.

Гэты Дагавор прадстаўляе сабой дакумент вялікага міжнароднага значэння. Ён з'уляецца важным новым крокам у развіцці адносін паміж СССР, Вялікабрытаніяй і Іранам. Забяспечваючы інтарэсы СССР, Вялікабрытаніі і Ірана ў іх агульнай барацьбе супроць нямецка-фашысцкай тыраніі, Дагавор адначасова ўмацоўвае яшчэ больш прыязныя адносіны паміж удзельнікамі гэтага новага саюза.

Саюзныя дзяржавы — СССР і Вялікабрытанія ўзялі на сябе абавязацельства, сумесна і па-асобку, паважаць тэрытарыяльную цэласнасць, суверэнітэт і палітычную незалежнасць Ірана.

РАДЫЁ-МІТЫНГ ПРАДСТАЎНІКОЎ БЕЛАРУСКАГА НАРОДА

18 студзеня 1942 г. адбыўся радыё-мітынг прадстаўнікоў беларускага народа. На мітынгу выступалі дзяржаўныя дзеячы Беларусі, прадстаўнікі Чырвонай Арміі, партызаны, рабочыя з беларускіх эвакуіраваных прадпрыемстваў, вучоныя, паэты і пісьменнікі.

У папярэднім нумары газеты былі змешчаны: пісьмо ўдзельнікаў мітынга таварышу Сталіну, зварот удзельнікаў мітынга да беларускага народа; прамовы: Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР тав. Наталевіча, Старшыні Совета Народных Камісараў БССР тав. Былінскага, Народнага паэта БССР Янкі Купалы, пісьменніка Кузьмы Чорнага, прэзідэнта Акадэміі навук БССР тав. Горэва, партызана тав. Карасёва, паэта Максіма Танка.

У сённешнім нумары мы прадаўжаем друкаваць прамовы ўдзельнікаў мітынга.

Да зброі, моладзь Беларусі!

(Прамова сакратара Цэнтральнага Камітэта Комсамола Беларусі М. ЗІМЯНІНА).

Дарагія таварышы, маладыя сыны і дочкі беларускага народа!

Фашысты адабралі ў вас свабоду. Яны імкнуцца надзець на вас ярмо вечнага рабства, зрабіць вас рабочым быдлам тупагаловага нямецкага фельдфебеля.

Зброяй і толькі зброяй беларуская маладзь дакажа, што беларусы ніколі не былі і не будуць рабамі нямецкіх памешчыкаў і капіталістаў.

Зброяй і толькі зброяй мы вернем для беларускай моладзі і дзяцей нашы школы і інстытуты, нашы клубы і палацы піонераў, наша шчаслівае і радаснае жыццё.

Лепшы друг совецкай маладзі наш правадыр і настаўнік, любімы Сталін кінуў кліч усяму совецкаму народу — знішчыць нямецкіх акупантаў усіх да адзінага. І словы таварыша Сталіна сталі свяшчэнным лозунгам для ўсіх байцоў вялікай вызваленчай вайны. Подвігі беларускіх партызан вядомы ўсёй краіне. У іх радах, у радах народных мсціцеляў, змагаюцца маладыя сыны і дочкі Беларусі, змагаецца наша слаўная моладзь, якая ўсёй сваёй істотай ненавідзіць і праклінае крывавага Гітлера, які парушыў наша шчаслівае жыццё, абняславіў нашу маладосць, нашу волю.

Маладыя партызаны і партызанкі! Знішчайце немцаў так, як знішчаюць іх на фронце маладыя сыны беларускага народа, героі — ордэнаносцы Чырвонай Арміі, комсамольцы Алейнікаў, Грышанаў, Філіпаў, Трызна!

Знішчайце немцаў і іх агентаў так, як знішчаюць іх у варожым тылу Героі Совецкага Саюза, праслаўленыя беларускія партызаны Бумажкоў і Паўлоўскі, комсамолцы Шубёнак і Стасевіч, як усе бясстрашныя патрыёты, імёны якіх будуць запісаны ў кнігу славы совецкага народа.

Расказвайце рабочым і сялянам Беларусі, як вучыць нас усіх змагацца супроць фашыстаў таварыш Сталін. Узнімайце баявы дух народа, згуртоўвайце ўсіх сумленных людзей на знішчальную вайну супроць гітлераўцаў. Радзіма ўзнагародзіць вас за ўсе баявыя подвігі. А самай вышэйшай узнагародай для ўсіх нас будзе свабоднае, шчаслівае, радаснае жыццё ордэнаноснай Совецкай Беларусі.

Дарагія браты і сёстры! Моладзь нашай роднай Беларусі! У імя Радзімы мужна і смела, не шкадуючы жыцця, не ведаючы страху, — усе на бой супроць нямецкіх акупантаў, на поўнае знішчэнне фашысцкіх паганцаў усіх да адзінага!

Гуртуйце сілы, партызаны!

(Прамова капітана Чырвонай Арміі Р. В. МАЦЮШЭНКА).

Беларускі народ, як і ўсе народы Совецкага Саюза, пад кіраўніцтвам большэвіцкай партыі і вялікага Сталіна пабудаваў сабе шчаслівае жыццё. Рабочыя, сяляне і інтэлігенцыя свабодна працавалі, вучыліся і радаваліся пладам сваёй працы. Наш народ меў сваю дзяржаўнасць, сваю рэспубліку. Мы пабудавалі цудоўныя фабрыкі і заводы. Вырaслі прыгожыя гарады, расквітнелі калгасы.

І вось крывавы прышэлец брудным ботам топча нацыянальны гонар і высокую годнасць беларусаў. Ён хоча сцерці з нашай зямлі тое, што вякамі стваралася нашымі бацькамі і дзядамі.

Але наш народ, як і народы ўсяго Совецкага Саюза, ніколі не стане рабом. Няма такіх сіл, якія прымусілі-б сыноў і дачок Беларусі адмовіцца ад бязлітаснай барацьбы з нямецка-фашысцкімі захопнікамі.

Пад кіраўніцтвам вялікага стратэга, правадыра і настаўніка Іосіфа Вісарыёнавіча Сталіна ўжо разбіты адборныя варожыя часці пад Растовам, Масквой, Ціхвінам, Ельцом, Калінінам. План акружэння і захопу Масквы ганебна праваліўся. Гітлераўскія зграі пацярпелі поўнае паражэнне. Разлікі нямецкага камандавання рухнулі і праваліліся з трэскам. Бітва за Маскву і паражэнне нямецкіх войск у гэтай бітве паклала пачатак вялікаму разгрому гітлераўскай сволачы.

Цяпер кожны дзень наша магутная Чырвоная Армія вызваляе новыя прасторы совецкай зямлі ад фашысцкай погані. З кожным днём фронт становіцца ўсё бліжэй і бліжэй да нашай роднай беларускай зямлі. Надыходзіць той час, калі Чырвоная Армія разам з слаўнымі беларускімі партызанамі будзе біць паганых гітлераўцаў і тапіць іх у нашых балотах і вазёрах, калі ўсе яны палягуць касцьмі, не дабегшы да сваёй Германіі.

Дык мацней-жа ўдар па ворагу з тылу, таварышы! Біце фашыстаў бязлітасна, смела. Усе як адзін узнімайцеся на барацьбу з фашысцкімі паганцамі.

Мы заклікаем вас на барацьбу за сінія хвалі Нёмана, Сожа, Дняпра і Бярозы-ракі, за нашы родныя гарады і сёлы, за цудоўную беларускую прыроду, за слаўнае мінулае і будучае нашай зямлі, за свабоду і незалежнасць беларускага народа.

Мы ведаем, што ў беларускіх лясах і вёсках гераічныя партызаны вядуць бязлітасную барацьбу з нямецкімі гадамі. Мы ведаем гэтых герояў. З гэтай трыбуны мы пасылаем вам, таварышы партызаны, сваё шчырае чырвонаармейскае прывітанне. Скора настане час, калі мы будзем разам з вамі і вашы імёны стануць вядомымі і дарагімі ўсяму совецкаму народу.

Смерць фашысцкай нечысці!

(Прамова дэпутата Вярхоўнага Совета СССР С. ПРЫТЫЦКАГА)

Азвярэлыя банды нямецкіх фашыстаў на чале з крывавым Гітлерам акупіравалі і заняволілі рад еўрапейскіх дзяржаў. Сваім паганым ботам яны ўтапталі ў гразь высокую культуру польскага, чэхаславацкага, югаслаўскага і іншых славянскіх народаў, культуру Францыі, Бельгіі, Галандыі і т. д.

Яны аграбілі да апошняй ніткі народы акупіраваных імі краін. Мільёны лепшых сыноў гэтых краін фашысцкія каты расстралялі, замучылі і пасадзілі ў канцлагеры.

Сцягнуўшы велізарныя сілы, узброеныя да зубоў сучаснай тэхнікай, яны ўварваліся ў нашу краіну, часова захапілі Беларусь.

Запылалі і пакрыліся дымам гарады і сёлы Совецкай Беларусі. Ручаямі палілася кроў беларускага народа, застагнала пад акупанскім ботам беларуская зямля.

Народны Камісар Замежных Спраў таварыш Молатаў у сваіх Нотах ярка ахарактарызаваў зверствы нямецкіх людаедаў. Аднак, усё гэта з'яўляецца толькі часцінай таго, што чыняць нямецкія банды над мірным насельніцтвам Беларусі. Іх здзекі над старыкамі, дзецьмі і жанчынамі не маюць падобных прыкладаў у гісторыі, не знаюць ніякіх граніц. І таму помста беларускага народа нямецкім акупантам павінна быць бязлітаснай. Таварыш Сталін сказаў: З гэтага часу наша задача, задача народаў СССР будзе заключацца ў тым, каб знішчыць усіх немцаў да адзінага, якія прабраліся на тэрыторыю нашай радзімы ў якасці яе акупантаў.

І сапраўды. Чаго заслугоўвае бандыт у форме нямецкага салдата, які бяре за ногі трохгадовае дзіця і разбівае аб печ яго галаву? Чаго заслугоўвае той обер-гад, які гвалціць дзяўчыну, а потым вырэзвае ёй грудзі? Чаго заслугоўвае зграя двуногіх сабак, якія раздзіраюць паміж двух танкаў старыка, які не хача выдаць у рукі катаў комуністаў і вясковы актыў?

Адказам на ўсе гэтыя зверствы можа быць толькі адно — смерць нямецкім акупантам!

Таварышы! Знішчайце заклятага ворага скрозь, дзе толькі яго спаткаеце, дзе толькі зможаце яго злавіць. Знішчайце ўсіх прадажнікаў і правакатараў, як здраднікаў беларускага народа. Няхай нашы пушчы і балоты адгукнуцца моцным рэхам усенароднай помсты нямецкаму акупанту. Няхай кожны прыдарожны роў, кожная тарфяная яма стане магілай для тых, хто адважыўся сваёй паганай нагой таптаць нашу свяшчэнную зямлю. Няхай Нёман і Прыпяць афарбуюцца чорнай фашысцкай крывёю.

Наша доблесная Чырвоная Армія ўжо разбіла дзесяткі і дзесяткі хвалёных нямецкіх дывізій, вымушаючы іх адступаць. Кожны дзень яна вызваляе раён за раёнам, горад за горадам.

Нашай барацьбой кіруе вялікі Сталін. І ў гэтым залог нашай перамогі.

Уперад да канчатковай перамогі над нямецкім фашызмам!

Усе сілы на знішчэнне ворага

(Прамова рабочага тав. КОБЫША)

Родныя браты і сёстры — беларускія рабочыя, сяляне, інтэлігенцыя! Да вас звяртаецца беларускі рабочы, многа год працаваўшы на беларускіх прадпрыемствах.

Вайна, навязаная нашай краіне крывавым Гітлерам, спыніла нашу мірную работу. Разам з усім рабочым калектывам Гомельскай абутковай фабрыкі «Праца» я пераехаў у тыл. Тут і пачала працаваць наша фабрыка. З болем у сэрцы, як і тысячам другіх беларусаў, прышлося мне пакінуць свой родны край.

Гітлер зайздросціў усім нашым багаццям. Па-зладзейску ён хацеў захапіць сабе ўсё тое, што здабыў рабочы чалавек. А самога чалавека, які быў свабодным і шчаслівым, ён захацеў зрабіць сваім рабом. Гэты крывавы вырадак знішчае беларускі народ. Тысячамі замучаных афяр у Мінску, Віцебску, Бабруйску і іншых гарадах і сёлах Беларусі адзначан шлях гітлераўскіх душагубаў.

Лепшыя сыны беларускага народа ўзялі ў рукі зброю і пайшлі ў партызаны. Гордасцю напоўніліся нашы сэрцы, калі мы ўведалі аб гераічных справах беларускіх партызан. Мы добра ведаем аб гэтых справах. Кожная вестка аб іх даходзіць да нас. Мы чуем выстралы мінскіх партызан, якія так мужна вядуць барацьбу з ворагам. Радасць выклікаюць подвігі партызан палескіх. Ведаем мы і аб баявых подвігах партызан віцебскіх, гомельскіх, беластоцкіх, баранавіцкіх, полацкіх, рэчыцкіх.

Ведайце-ж, браты, што кожны партызанскі выстрал рэхам адклікаецца ў нашым сэрцы. Яго чуюць не толькі ў Беларусі, яго чуюць ва ўсім неасяжным Совецкім Саюзе.

Совецкая Беларусь, як вядома, першай прыняла на сябе ўдар гітлераўскай банды. І ўсё-ж, амаль усе прадпрыемствы Совецкай Беларусі вывезены ў тыл і па-ўдарнаму працуюць на карысць Радзімы. Рабочыя-беларусы — металісты, абутнікі, швейнікі, не шкадуючы сіл, сваёй працай дапамагаюць мацаваць абаронную магутнасць Совецкага Саюза. Усе сыны беларускага народа, якія знаходзяцца па гэты бок фронта, чэсна і мужна выконваюць свой абавязак перад Радзімай. Байцы-беларусы храбра змагаюцца на фронце. Беларусы-рабочыя па-стаханаўску працуюць на прадпрыемствах. Тыя беларусы-калгаснікі, якія выехалі на новыя землі, забяспечваюць прадуктамі фронт і краіну. Усё гэта павінна падказаць вам, браты беларусы, што кожнаму з вас неабходна цалкам аддаць сябе для барацьбы і перамогі над гітлераўскай бандай.

Ідзіце ўсе ў партызаны! Свята выконвайце наказ, які даў партызанам наш правадыр таварыш Сталін. Не давайце ворагу спакою ні днём, ні ноччу. Знішчайце жывую сілу і тэхніку немцаў, узрывайце варожыя склады, пускайце пад адкос паязды, рвіце тэлефонныя і тэлеграфныя правады, дзейнічайце мужна і рашуча, смела нападайце на немцаў, выматвайце іх сілы.

Беларускі народ з чэсцю выканае свой абавязак перад усімі народамі нашай краіны ў барацьбе за незалежнасць і шчасце Совецкага Саюза.

Паклянёмся вялікаму **Сталіну,** што мы, не шкадуючы жыцця, будзем біць крывавых немцаў.

Няхай жыве вялікі **Сталін!**

ПАРТЫЗАНЫ РОДНАЙ БЕЛАРУСІ!

НЕ ВЫПУСКАЙЦЕ ЖЫВЫМ НІ АДНАГО НЕМЦА З НАШАЙ ЗЯМЛІ!

ДА ХАТЫ!

Пятрусь БРОЎКА.

На Беларусі, між бароў,
У змрочнай хаце дзень і ноч
Чакае маці трох сыноў...
І смутак не сыходзіць з воч.

Чакае маці. Безліч дум
Ёй не даюць спакою, сна.
Ці грукне лёд, ці лесу шум —
Бяжыць старая да вакна.

Быў чэрвень. Першы дзень вайны.
Над вёскай бомбы загулі,
І з роднай хаты тры сыны,
Тры комсамольцы ў бой пайшлі.

Пайшлі на бой за родны край.
Старэйшы сеў на грозны танк,
А двух малодшых цёмны гай
Прыняў як храбрых партызан.

Вайна заўсёды боль нясе,
Цяжкі ў братоў, суровы пуць...
Чакай-жа, маці, хоць не ўсе
Дамоў хлапцы твае прыдуць.

Ты чуеш, родная, парой
Марозны небасхіл гудзе, —
То сын адважны і герой
Машыну грозную вядзе.

Ні загарожы, ні равы
Не могуць сіл яго стрымаць.
Ён біў фашыстаў ля Масквы,
Цябе спяшаецца абняць.

Ты чуеш, маці, як гудуць
Бары ў зімовы, позні час.
Уважлівай, спакойнай будзь,
Паслухай сэрцам іхні сказ.

І каб магла ты зразумець
Гамонку сосен і ялін, —
Пачула-б ты, што мужна смерць
За Беларусь прыняў твой сын,

Што пахаваў яго атрад,
Як друга лепшага свайго,
Што помсціць кляўся родны брат
І ўсе таварышы яго.

І спраўдзяць. Будзе ведаць свет
Аб справе слаўных змагароў,
Што разлічыліся як след
За боль тваю і сына кроў.

Не плач-жа, маці, ты ўначы,
Хай маткі катаў слёзы льюць.
Браты, насустрач ідучы,
Ужо хутка рукі пададуць.

Навек прагнаўшы чужаніц,
Прыдуць дамоў, дзе узраслі.
І вы пад звон вазёр, крыніц
Па вольнай пойдзеце зямлі.

ПАРТЫЗАНСКАЯ ПОМСТА

***

(З расказаў беларускіх партызан)

***

З таго часу, як у вёску Д. уступілі немцы, усё амярцвела, пайшло на злом, на прапалую. Змоўклі вясёлыя песні дзяўчат, пагаслі вячэрнія аганькі ў клубе, у калгасных хатах. І жыццё, і святло, і свабода загнаны ў сырыя падвалы, у скляпы, у глыбокае падзямелле.

Жыхары вёскі Д. прачнуліся і ўбачылі перад сабою жахлівы малюнак: на пагорку, супроць царквы ўзвышаецца шыбеніца, а на шыбеніцы з пасінелымі тварамі вісяць дзве дзяўчыны, дзве вясковыя настаўніцы-комсамолкі.

Бунтарныя парывы і лютая нянавісць да нямецкіх акупантаў згуртавала людзей на крывавую помсту.

Назаўтра ля шыбеніцы ляжалі трупы нямецкіх вартавых і старасты. Тут-жа, над іх паганымі галовамі вісеў надпіс: «Такая расправа чакае кожнага нямецкага сабаку, а таксама кожнага іх падбрэхіча—здрадніка радзімы».

У гэты-ж дзень, па паўдні, у вёску Д. прыехаў карны нямецкі атрад, але было позна. Усе, каму дорага бацькаўшчына, усе, хто можа насіць зброю, вышлі з падзямелля і, ўзброіўшыся—хто драбавіком, хто гранатай, хто тапаром, — усе з помстай ў сэрцы пайшлі ў цёмную пушчу.

Немцы, як галодныя ваўкі, рыскалі па хатах, па скляпох і ўсюды сустракалі або малога, або старога. І гэта на іх наганяла яшчэ большы спалох. Яны ў гэтым яскрава бачылі ўсю тую нянавісць да сябе, якая прымусіла людзей пакінуць свае родныя хаты, сваіх родных дзяцей і пайсці туды, адкуль больш зручна нападаць на сваіх ворагаў.

Добра высачыўшы, дзе стаяць вартавыя, адкуль зручней падысці да штаба, стары калгасны бондар, заткнуўшы за пояс тапор, адправіўся ў лес «секчы абручы».

Доўга блукаў бондар, тубылец пушчы, пакуль натрапіў на след партызанскага атрада. Ён падышоў акурат своечасова. Гэтай ноччу партызаны рашылі напасці на часць, і падрабязныя весткі бондара аблягчылі баявую задачу.

Хмызнякамі, глухімі мясцінамі прабіраліся партызаны да роднай вёскі, прабіраліся туды, дзе звілі гняздо сабе гітлераўскія галаварэзы.

— Стоп, — ціха сказаў бондар, падыходзячы да калгасных будынкаў. — Тут, каля брамы, павінен быць вартавы. Трэба яго прыкалоць штыком.

Прыкалоўшы вартавога, партызаны моўчкі падышлі да павозак, нагружаных гранатамі. Вартавы не паспеў схапіць вінтоўку, як яго стукнулі прыкладам па галаве.

У варожым стане пачаўся перапалох, мітусня. Немцы кідаліся ва ўсе бакі, а іх усюды сустракалі гранаты і меткія кулі партызан. Нямногім удалося выбрацца жывымі з гэтага смяртэльнага, вогненнага пекла. Дзесяткамі трупаў заплацілі чужынцы за вясковых настаўніц, за знямслаўленую беларускую вёску.

Узброіўшыся нямецкімі кулямётамі і гранатамі, партызаны зноў знаёмымі сцежкамі пайшлі ў лес, пайшлі помсціць крывавым акупантам.

А. Пятровіч.

ПАСЛЯ ЎЗЯЦЦЯ ПЕНО

Палонныя немцы на адной з вуліц горада.

СУПРОЦЬ ЗВЕРА

На перасыльным пункце палонныя немцы некалькі дзён чакалі адпраўкі ў глыбокі тыл. З палоннымі гаварылі людзі, якія сабраліся паглядзець на іх. Прышлі сюды і чырвонаармейцы, сярод якіх былі і рускія, і беларусы, і украінцы, і казахі. Мясцовы настаўнік сказаў да палонных такія словы:

— Мы хочам, каб народы ўсяго свету жылі ў дружбе. Каб чалавек чалавеку быў брат.

Пачуўшы гэта, чырвонаармейцы з яснымі тварамі пераглянуліся. У вачах іх свяцілася гордасць за гэтыя словы, сказаныя совецкім чалавекам. З насцярожанасцю яны павярнулі твары да немцаў — што яны на гэта скажуць, ці хочуць яны, каб чалавек быў чалавеку братам?

Немцаў было каля трыццаці. І толькі два з іх (адзін аўстрыец) праясніліся тварамі і пачалі ківаць галовамі, як толькі перакладчык растлумачыў ім сказаныя словы. Усе-ж астатнія са змрочнай злосцю спусцілі вочы ў падлогу і так і застылі у гэтай звярынай паставе. Тое, што яны пачулі, было чужое ім і непатрэбнае.

І вось чырвонаармейскія твары пачалі хмурнець. З вачэй спала надзея на тое, што ў нямецкага салдата асталіся нейкія рэшткі чалавечнасці. Не. Усё чалавечае яму чужое. Гэта толькі звер, з воўчымі зубамі і свінячай натурай.

Губы ў чырвонаармейцаў сціснуліся. Вочы сталі суровымі. І суровасць ператварылася ў непрымірымую нянавісць.

Гэтую карціну я наглядаў у другім месяцы пасля пачатку вайны. З таго часу прайшло ўсяго паўгода, але з нямецкім салдатам адбылася вялікая змена. Цяперашні палонны немец не падобен на таго, які быў ў пачатку вайны.

Цяперашняму палоннаму немцу можна гаварыць што хочаш, нават тое, што яго маці ёсць пярвейшая сука. І немец ужо не будзе з пагардай і самаўпэненасцю глядзець у падлогу, як калісьці. Цяпер ён, як збіты сабака, будзе лісліва зазіраць табе ў вочы і, цярэбячыся за каўняром ад вошай, будзе згаджацца з усім.

Аднак-жа ніякіх чалавечых рыс у ім не з'явілася. Ен астаўся той-жа двуногай жывёлінай, толькі бітай, абскубленай і апаршыўленай. Яго самаўпэўненасць выбіла з яго наша артылерыя, наша авіяцыя, наш штык. К таму-ж яго яшчэ падмарозілі нашы марозы. Цяпер яму не да таго, каб думаць, што ён быццам-бы лепшы за ўсіх на свеце. Цяпер ён выскаляецца ўсёй мордай і робіць выгляд, што быццам-бы нічога і не здарылася: што ён не грабіў і не забіваў, не гвалціў і не кідаў у агонь нявінных дзяцей.. Наша наступленне і нашы пабеды здорава прыпяклі яму.

На яго наступае і яго б'е вялікая сіла. Няма чаго і казаць, што Чырвоная Армія моцная сваёй зброяй. Наша авіяцыя ўжо даўно давяла сваімі баявымі справамі, што яна пануе над ворагамі па ўсім фронце і ў нямецкіх тылах. Наша артылерыя наводзіць жах на гітлераўскія дывізіі. І нашы танкі, і нашы штыкі ёсць грозная для ворага зброя. Чырвоная армія бязлітасна знішчае нямецкія полчышчы і гоніць іх з совецкай зямлі. На Заходнім фронце ад немцаў ужо цалкам ачышчаны Маскоўская, Тульская області. Чырвоная Армія падышла ўжо да самай Беларусі і хутка пачнецца ачышчэнне ад немцаў нашай роднай Беларускай зямлі. На Паўднёвым і на Паўднёва-Заходнім фронтах наша армія б'е і гоніць ворага. Ачышчаецца ад немцаў Украіна. Вораг убачыў што нас ён не пераможа і ў дзікай злосці, перад сваёй пагібелью, яшчэ заядлей чыніць свае зверствы, на сваёй галаве адчуваючы сілу нашай зброі.

Але ў нас ёсць і яшчэ адна сіла, недаступная немцам. Гэта—чалавечнасць і патрыятызм. Наша Чырвоная Армія носіць у душы імкненне да брацтва ўсіх народаў, а на вялікія подвігі і гераізм яе натхняе найвялікшае замілаванне да сваёй радзімы і да свайго народа. З нашага сэрца гэтага не вырвеш, і гэтым тлумачыцца тое, чаму Чырвоная Армія—гэта армія герояў, здольных перамагчы ўсякія выпрабаванні і давесці вайну да поўнага знішчэння ворагаў, усіх да аднаго.

Гэтай сілы няма ў немцаў. Там толькі кругавая парука забойцаў і шэльмаў. Які там к чорту патрыятызм, калі кожнаму нямецкаму ваяку ўбіта ў галаву, што ён пасля вайны будзе мець маёнтак на заваяванай зямлі. Заўважым: натхняючы сваіх салдат на вайну, бандыт Гітлер не шукаў у немцаў пачуцця радзімы, а пачуцця грабежніцтва і нажывы на чужым. Так крывавы забойца Гітлер выхаваў сваю салдатню, ды інакш і быць не магло, бо ён сам ёсць прайдзісвет і злая шэльма.

І ў гэтым пагібель яго і яго войска. Вашывы і паршывы палонны немец не мае ў сваей душы якога-б там не было апірышча для свайго спакою. Гэта злодзей, якога злавілі, збілі, і якому няма чым апраўдацца.

Так ідзе іх пагібель. Так у імя брацтва народаў, у імя шчасця свайго народа, любві да роднай зямлі, у імя высокага, благароднага патрыятызма кожны чырвонаармеец—герой.

Так набліжаецца наша перамога і гібель гітлераўскай Германіі.

Будзем ведаць усе гэта. І дзеля нашай чалавечнасці будзем знішчаць і душыць кожнага немца, аж пакуль на нашай зямлі сляды яго не расплывуцца пад дажджамі і вятрамі.

Кузьма ЧОРНЫ.

СМЕРЦЬ ФАШЫСЦКІМ ЛЮДАЕДАМ!

АД СОВЕЦКАГА ІНФОРМБЮРО

(З паведамленняў за 10 дзён)

На працягу з 21 па 31 студзеня нашы войскі, перамагаючы спробы нямецка-фашысцкіх войск замацавацца на новых абарончых рубяжах, паспяхова прадаўжалі наступленне і штодзённа прасоўваліся наперад. Пад ударамі нашых войск праціўнік адыходзіў, пакідаючы на полі бою ўзбраенне і вялікую колькасць забітых і раненых салдат і афіцэраў.

За гэты час нашы часці вызвалілі многа насялёных пунктаў і ў ліку іх гарады: **Уварава** (раённы цэнтр Маскоўскай вобласці), **Пено, Андрэапаль, Холм, Тарапец, Заходняя Дзвіна** (Калінінская вобласць), **Нелідава** (на чыгуначнай магістралі Ржэў—Вялікія Лукі), **Сухінічы, Мятлева** (Смаленская вобласць), **Лазавая, Барвенкова** (Украіна), **Селіжарава, Оленіна, Старая Таропа** (Калінінская вобласць).

З 20 па 30 студзеня знішчана 238 нямецкіх самалётаў. Нашы страты за гэты-ж час — 62 самалёты.

Па Совецкаму Саюзу

МАСКОЎСКАЯ ОБЛАСЦЬ ПОЎНАСЦЮ ВЫЗВАЛЕНА АД АКУПАНТАЎ

Масква. Тэрыторыя Маскоўскай вобласці поўнасцю вызвалена ад нямецка-фашысцкіх войск. У сувязі з гэтым у Маскве, на прадпрыемствах, у калгасах вобласці адбываюцца мітынгі. Яны праходзяць пад лозунгамі ўзмацнення брацкай дапамогі працоўным вызваленых раёнаў. Рабочыя, калгаснікі, інтэлігенцыя абавязваюцца змагацца за яшчэ большае павялічэнне выпуску абароннай прадукцыі, каб паскорыць поўны разгром фашысцкіх бандытаў.

28 студзеня адбылася 6 сесія Маскоўскага абласнога совета дэпутатаў працоўных. Намечан вялікі план работ па аднаўленню гаспадаркі. Толькі па 14 раёнах у бягучым годзе будзе выдаткавана звыш 20 мільёнаў рублёў на аднаўленне розных прадпрыемстваў, памяшканняў, жылых будынкаў.

ДА 24 ГАДАВІНЫ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

Ленінград. Рабочыя, інтэлігенцыя, байцы і камандзіры рыхтуюць дастойную сустрэчу 24 гадавіне Чырвонай Арміі. У горадзе з поспехам праходзіць збор цёплых рэчаў для арміі. На прадпрыемствах павышаецца прадукцыйнасць працы.

НАЛАДЖВАЕЦЦА КУЛЬТУРНАЕ ЖЫЦЦЁ

Калінін. Нямецка-фашысцкія орды разбурылі ў часова акупіраваных імі гарадах і сёлах многа культурных устаноў і школ. У горадзе гітлераўскія банды зруйнавалі 15 школ з 48, а таксама ўсе бібліятэкі, у тым ліку абласную бібліятэку імя Горкага.

Зараз у вызваленых гарадах і вёсках вобласці наладжваецца культурнае жыццё. Органы народнай асветы ўзяліся за аднаўленне і пабудову школ. У радзе школ пачаліся заняткі. Рыхтуецца да адкрыцця педагагічны інстытут імя Калініна.

ДЛЯ БАЙЦОЎ ФРОНТА

Горкі. Працоўныя вобласці прадаўжаюць здаваць цёплыя рэчы для воінаў Чырвонай Арміі. На 20 студзеня ад рабочых, служачых, калгаснікаў і інтэлігенцыі вобласці паступіла 33.585 пар валёнак, больш 78 тысяч кілаграмаў шэрсці, 10.703 паўшубкі, 70.607 аўчын, 52.307 шапак-вушанак, 29 тысяч ватных куртак і штаноў, дзесяткі тысяч пар панчох, цёплай бялізны і іншых рэчаў. Значная частка гэтых рэчаў ужо адпраўлена ў армію.

АДНАЎЛЯЕЦЦА ЧЫГУНКА

Сухінічы. Совецкія чыгуначнікі з энтузіязмам прыступілі да аднаўлення зруйнаванай нямецкімі акупантамі чыгуначнай гаспадаркі. Наладжваецца работа чыгуначнага вузла.

У ТУЛЬСКАЙ ВОБЛАСЦІ

Тула. Слаўная Чырвоная Армія поўнасцю вызваліла тэрыторыю Тульскай вобласці ад фашысцкіх людаедаў. Незабыўныя дні аднаўлення совецкай улады перажывае насельніцтва. Кіпіць велізарная творчая работа. Аднаўляюцца разбураныя фабрыкі, заводы, электрастанцыі. Наладжваецца работа культурна-бытавых устаноў.

У Калузе за шэсць-сем дзён аднаўлены электрастанцыя, вадаправод, бальніца, хлебазаводы.

Праводзіцца вялікая работа па аднаўленню разбуранай гаспадаркі ў Сталінагорску, Ефрэмаве, Плаўску, Алексіне і іншых гарадах і вёсках вобласці.

Прымаюцца меры да аднаўлення прадпрыемстваў цяжкай прамысловасці. Да работы прыступілі некаторыя шахты Падмаскоўнага басейна.

СЯМ'Я ГАРШКОВЫХ УЗНАГАРОДЖАНА ОРДЭНАМІ І МЕДАЛЯМІ

Ваенны Совет фронта ўзнагародзіў ордэнамі Чырвонай Звязды Фёдара Іванавіча Гаршкова і Любоў Васільеўну Гаршкову, а іх сыноў Васілія і Уладзіміра — медалямі «За баявыя заслугі».

Сям'я Гаршковых у чорныя дні нямецкай акупацыі ратавала астаўшыхся ў горадзе Ефрэмаве раненых совецкіх воінаў. Многа бяссонных начэй правяла Любоў Васільеўна каля раненых чырвонаармейцаў і камандзіраў. Фёдар Іванавіч Гаршкоў рыхтаваў ім страву, а калі не хапіла прадуктаў—зарэзаў сваю карову, каб карміць 52 раненых байцоў. 14-ці гадовы Уладзімір Гаршкоў і 12-ці гадовы Васіль цэлымі днямі знаходзіліся каля раненых, дапамагалі маці даглядаць іх.

Тэлеграмы з-за граніцы

Турэцкія газеты аб наступленні Чырвонай Арміі.

Турэцкія газеты змяшчаюць агляды ваеннага становішча на совецка-германскім фронце. «Падзеі паказалі, піша газета «Тан», што Сталін з'яўляецца вялікім стратэгам. Увесь совецкі народ поўны рашучасці змагацца з праціўнікам да апошняй кроплі крыві. Маральны стан совецкага народа зараз высокі як ніколі».

Газета «Ені Сабах» заяўляе, што не можа быць і гутаркі аб тым, што германская армія адступае «па плану». На совецка-германскім фронце адбываюцца буйныя сражэнні і стратэгічна важныя пункты адзін за другім пераходзяць у рукі рускіх.

Амерыканскія газеты аб новых перамогах Чырвонай Арміі.

НЬЮ-ЁРК. Усе амерыканскія газеты змяшчаюць паведамленні аб новых перамогах Чырвонай Арміі на Паўднёва-Заходнім і Паўднёвым фронтах.

Ваенны аглядальнік газеты «Сэн» піша, што Гітлер вымушаны цяпер аддаваць усю ўвагу для таго, каб ратаваць патрапаную германскую армію.

Газеты адзначаюць, што паспяховае контрнаступленне рускіх войск тлумачыцца правільнай рускай тактыкай на працягу першых месяцаў вайны, калі яны выматалі сілы праціўніка і падрыхтаваліся да контрудараў.

150 тысяч абмарожаных гітлераўцаў.

АНКАРА. Прыбыўшыя з Балгарыі паведамляюць, што лік абмарожаных нямецкіх салдат, прывезеных у Балгарыю з совецка-германскага фронта, перавышае ўжо 150 тысяч чалавек.

Востры недахоп гаручага ў Германіі

У выніку вялікага расхода гаручага на совецка-германскім фронце, у Германіі стварылася надзвычайна напружанае становішча з гаручым.

У адпаведнасці з гэтым рэзка скараціўся імпарт гаручага з Еўропы для бронетанкавых груп, якія дзейнічаюць у Афрыцы.

Германскі генерал Гудзерыян захварэў.

ЛОНДАН. Як перадае агенцтва Рэйтэр, германскі генерал Гудзерыян захварэў запаленнем лёгкіх. Тут сцвярджаюць, што яму прадстаіць адкліканне з арміі.

Буйныя палітычныя дэманстрацыі ў Францыі.

ЖЭНЕВА. Тут паведамляюць, што на працягу ўсёй другой паловы студзеня ў дэпартаментах Эро і Гар (Францыя) мелі месца масавыя палітычныя дэманстрацыі. Найбольш многалюдныя дэманстрацыі адбыліся ў гарадах Монпелье, Нім, Сэт і Арль. Дэманстрацыі выкліканы вялікім недахопам харчавання.

Югаслаўскія патрыёты прадаўжаюць барацьбу.

ЖЭНЕВА. Белградскія газеты паведамляюць, што ў ваколіцах горада Валева югаслаўскія партызаны далі бой гітлераўскай акупацыйнай арміі. Партызаны знішчылі некалькі сот акупантаў і, захапіўшы вялікую колькасць узбраення і боепрыпасаў, схаваліся ў гарах.

Англа-германская паветраная вайна.

ЛОНДОН. У камюніке англійскага міністэрства авіяцыі гаворыцца, што ўночы на 29 студзеня англійскія бамбардыроўшчыкі зрабілі налёт на розныя аб'екты ў Мюнсцеры, на докі ў Булоні і Ротэрдаме і на аэрадромы, якія знаходзяцца на тэрыторыі Галандыіі і Паўночнай Францыі.

Пакаранні смерцю ў Бельгіі.

СТАКГОЛЬМ. Тут паведамляюць, што ў Бруселі прыгавораны да пакарання смерцю за распаўсюджанне антыгерманскіх лістовак паліцэйскі чыноўнік Жюль Льенэр, архітэктар Роберт Візенберг і студэнт Рожэр Ліб'он. Уласнік гасцініцы Фердынанд Кюсцэр (г. Берг) прысуджаны да пакарання смерцю за тое, што ён пабіў нямецкага салдата.

Вайна на Ціхім акіяне.

НЬЮ-ЁРК. Вашынгтонскі карэспандэнт агенцтва Асошыэйтэд прэс перадае падрабязнасці марскога сражэння ў Макасарскім праліве (паміж астравамі Барнэо і Цэлебес). Ен паведамляе, што амерыканскія і галандскія марскія паветраныя сілы рашуча атакавалі японскія караблі. Патоплены 11 японскіх суднаў і пашкоджана 17. Акрамя таго, мяркуюць, што патоплены яшчэ шэсць суднаў і авіяносец.

У рэзультаце патаплення японскіх транспартаў у Макасарскім праліве загінула 25 тысяч японскіх салдат.

Масавыя арышты ў Румыніі.

СТАКГОЛЬМ. Скандынаўскае тэлеграфнае агенцтва паведамляе з Румыніі, што па загаду Антанеску арыштаваны і пасажаны ў канцэнтрацыйны лагер 14 дзеячоў, у тым ліку князь Іван Шыкан і былы міністр прапаганды Тыцэану.

НЬЮ-ЁРК. Бернскі карэспандэнт газеты «Нью-Ёрк таймс» паведамляе, што арышты ў Румыніі прадаўжаюцца. Сярод арыштаваных у апошні час — былы намеснік мэра Бухарэста Тэчары. Арыштаваная нядаўна група румынскіх дзеячоў абвінавачваецца ў тым, што «яе погляды не адпавядаюць палітыцы румынскага ўрада».

У ВЫЗВАЛЕНЫМ ГОРАДЗЕ

Байцы N-скай часці праходзяць па вуліцах г. Тарапца.

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ